

pessa en un acte

9=2.
7

y en vers

original

de.

BUSCANTINE UN

723

Domingo font.

Acte unich

11

12

13

Buscantre un....

-

pressa en un acte y en vers

original

de

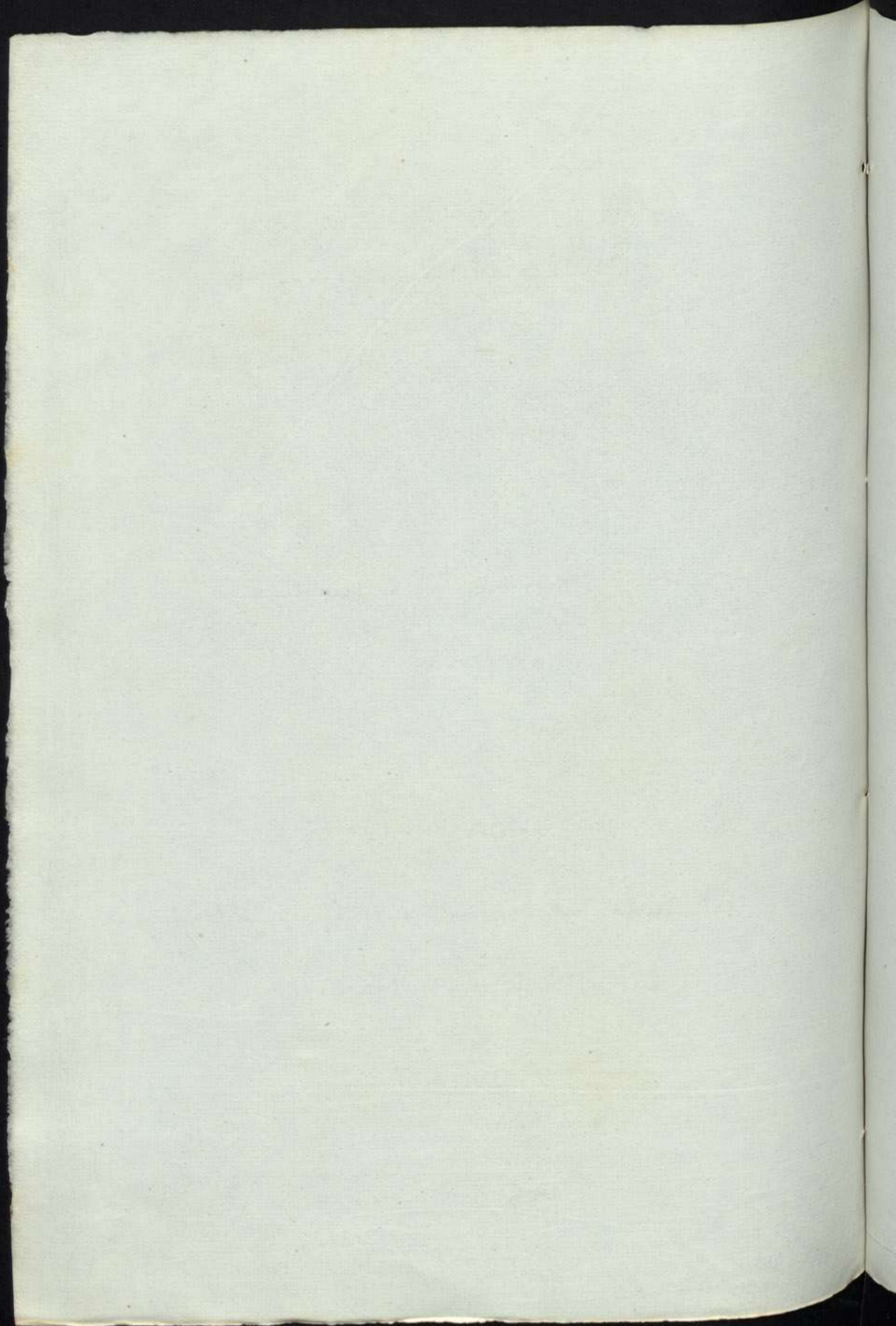
Domingo Font. M.

Estrenada ab brillant éxit en la Teatre Espaniol

la nit del 7 de novembre de 1884.

Barcelona.

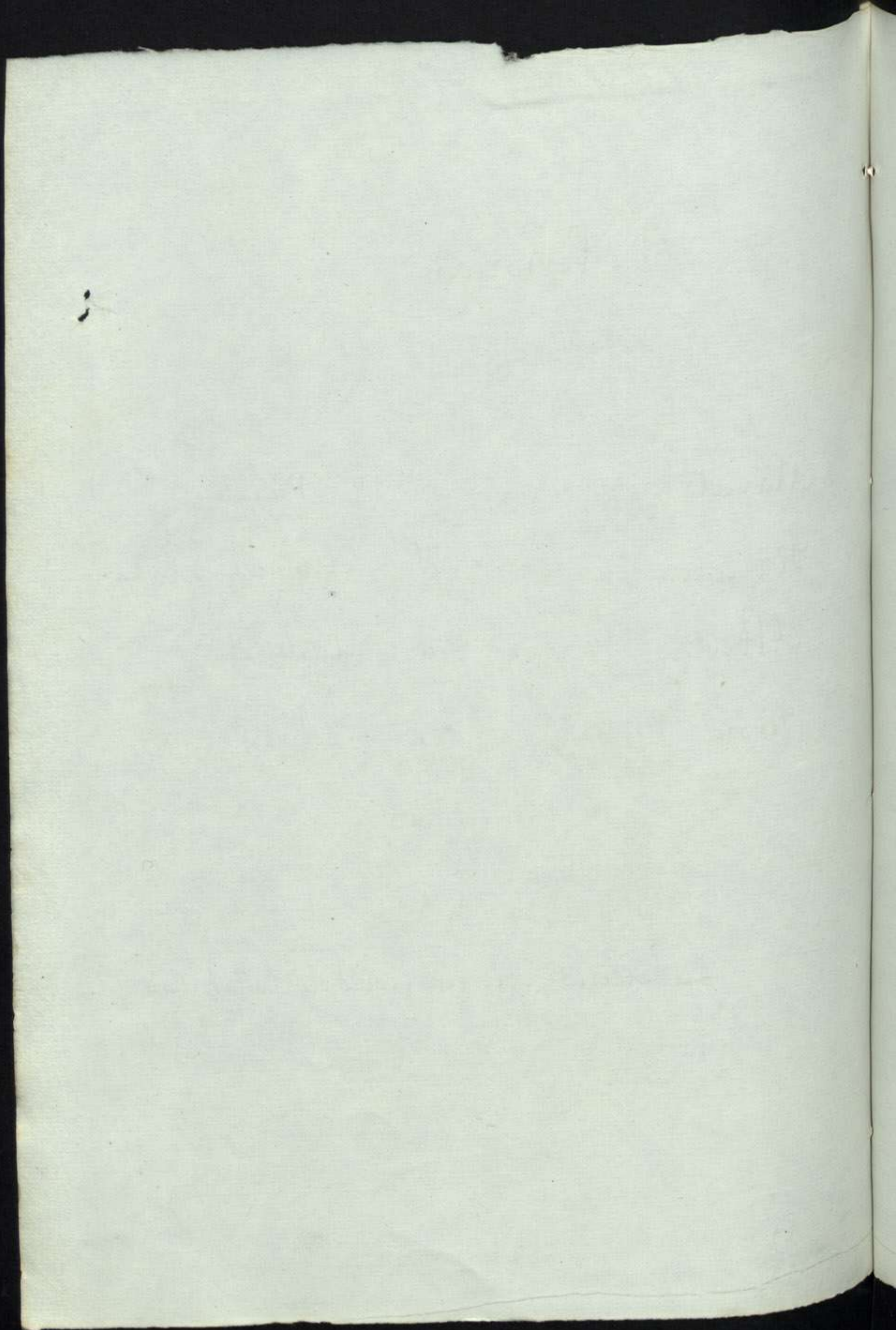
1884.

Personas.

Marieta	ftz	Q. Panader
Simon.	4 ^o	Molgora. (Jain)
Albert.	"	Castellvi
Geroni.	"	Angel.

La escena en un poble de Catalunya .

Acte inich,

Sala - porta esquerra, badió a la dreta
 ab barandilla. porta al foro - taula y
 armari alont hi haurá vaso, botellas, me-
 llindres etc: taula rodona en prime terme
 una corda llarga sobre una cadira, escopeta y
 arros de cassa.

(Dreta y esquerra del espectador)

Escena 1^a
 Maria.

penativa al costat de la taula
 ab lo plomero a la ma.

Ma. Fassi 'l que fassi no's mou
de diu mon cor lo nequit.
- Deu meu, doneu-me un marit
ni que sigui cap de bou.
- y no demano gran cosa,--
perque 'n tinch la culpa jo
ni un picot de Mataró
no'm va pendre per espora.
r quin noy mei condescendent!
No'm feya la contra en rei,--
si que'l tractés com vulgués
sempre estaba macilent.
May se'm và mostra tosnit
y a fe que jo 'l reganyaba.

ni por esar, no'm eluitaba. -
esela, probret! eva mut!

(cupugautre una llagrime)

Vaig deiparlo per un pmut
y per culpa d' un altr' home,
y aquest, per un pmut... y coma,
sen va' anà cap à Agramuut...
deixant me - no li vull pensa'
que del traïtoru morirà.

; tant d' amor que li tenia!
tant que me'l vaig estimar! -

- Y van veni las renyinas
fent dissorte; li vaig di;
Peret; que no pots venir
à treurem dugas trenyinas

de la sala? - Prou, ja vindrà,
y me 'l veig dintre 'l saló
sense l'estrenyiment.

- ; Y 'l plumero? oh! no 'l tinc...
- li veig dir! - va se horrorós.
- Si deuriam moure fressa,
que va venir la mestressa
y al carré nos tirà als dos.
- Ara aquí hi há un jardí
basta tant taló, que m'agrada,
yo li tiro l'au... y... nada,
no vol menjar-se l'esquí.
; Soltera jo no hi puch viure!
; que hi faig sola en aquest món?

Escena 2^a

Marceta Simon (fóra esquena.)

que vi ab caserolas d'aram.

Si. Pueli entrar?

Mar. (E ill!) Simon!

que veus aqui?

Si. No, per riure.

Ma. Que 'm pujar feyna? veyam.

Si. No, qui aiçò es article meu.

L'amo ni' ha dit: ver dalt, seu
y fregam bé tot l'aram.

Mar. ; no't téner per jardini?

Si. Y per mosso de confiança.

(donantse importancia)

— Ma. Donchs ja pots teui esperansa—

Si. Qui aqui no li envellire.

Ma. No't tractau pas malament!

Si. No t'hi ficoris tu oib aipò.

Ma. Si estai com un reyato'!

fins jo t'estimo.

Si.

Corrent.---

(com qui diu: bueno, ja no se)

— Veuràn, jo tinch pocas lletras,

se escriure y llegi per mi:

tots los escrits se llegi

meus euant hi trobo etcetra

; no van senti la gatzara

qui ell y jo varem armá

á nit després de sopá?

va veni pe'l qui he dit ara.

Man

(Ritunt)

per las etcetra?

Si.

Atjó.

perque jo no vull permetre
que'm posi: "tal cosa...etcetra,
no senyó: la obligació!

- Sabo que'l enno es molt estrany
y ab tots los mossos renyia...?
Dochs ad dirli si'm volia
vaig ferlo caure ad parany.

Man

Ali. si? com?

Si.

M'explicarè.

Si es que'm vol, fora chiquita,
- vaig dirli - vingau escritas

lar baras de'l qu' traig de fe.
Atuï, si no li cumpreixo,
al moment me despedeix;
y si vorté m' exigeix
cagafo'l papé y l'esqueixo.
Y sigui de dia... o nit,
y encara que s' enfonsi'l mon,
li juro, a fe de Simon,
no se res si no está escrit.
y alí, passant pel barranch,
pega un briuico, llisca y Zai!
cau tot llanch (marcut ho)
cuï en detras
dins d' un gran toll d'aigua y
fanch.

Simon! -- Que?

(molt natural)

Donau la ma!

- Esperis; trech lo papè:

lo miro y remiro bé...

y... nada, no vaig trobà

cap casilla que oliguei:

"- Si al fauch caich, m'aixecarà.

- Ell crida que cridarà!

jo quieto, sense dir res.

Ell rebotcantse tot brut...

jo mirantme'l de seu dret.

- fins va renegà! ; pobret! (s'hent)

Ma. Pero; tu?

Si:

D'estàtua, mut.

Ma. Y vai teni 'l cor de l'iena
per contemplártel?

Si. ; per forza!

Las basas no's podau torca,
s'han de cumpri.

Ma. Poca pena!

Sein. Que sabs tu, si a mi'm vádi,
Cuyta, acompanyem, si'mou.

preneu lo jech y dich, alout?

- Ana y torná del moli.

; Res mes? després mou soroll.

- Dich, res més! - Y a'ni al barranch,

ja'm surt en lo peu de banch

cridant que'l tregui del toll!

(cambria ab una rialla)

La sort de passà l'ombro
 del mas del Santa Coloma,
 que riuo, pobre Cecelone!
 ya quedaba ben galdos.

(rient à tota brama)

Ma. Y encara te'n riuo?

Si. Esclà.

Un home que sab de lleys
 cuant fa un tracte així no 's deix
 cap cosa per anota.
 Yo vull las cosas legal,
 y l'cumplir es mon enpenyo;
 lo promís sempre ho atengo.

Ma. Ya 's consieu que no ets geny fals.

Si. ; Yo fals? primè in materia!

Olivi. ; Casemuse?

aquesta sutida ben riuptada
per veure si ell diu que si
al moment si mon quida
un moment que no sab que contestar.

Si. ; Sense diners?

Ma ; y per pò etai?

Si. Per res mes...

Ma tant que t'accontentaria--

(molt nims)

Si. Quant tingui un caixonet d'or,
casa, terra y beu vertit, ----
si m'vols pendre per marit
també t' voldre ab tot lo cor.

Ma ; y ara no?

Si. t'inch reparat, --
 qui a n' al mon, -- sols treballen
 los mes tontos. esperen
 que tingui l'pa assegurat.

Ma. Ya us casaven en bon' hona.

(fent lo plorici)

Si No rignis ara y contesta:
 ; No t'agrada'ra fer festa?
 verti com una senyora?
 pendre l'xocolate al llit?
 llevar-te sent alt lo sol
 y sortir a donar un vol
 dalt d'un cotxe ab ton marit?

(presentant-se li cantonense)

Ma. Aipi si!

Si. Doncas...espera.

Ma. Es que in causo d'esperar...
Hi na cosas....

Si. Fug! vols callar?
; que t falta i vivint soltera...

Ma. Veuràs..... tu.

Si. Si no trinquem.

Ma. Sempre ab l'idea, m'apura.

Si. Y quant vingui una criatura,
digas, com la mantendrem?

Ma. Mira aquet, de menjà y beure.

Si. Oh! tu tot ho trobas plà.

Ma. Que no ets bo per treballà?

Si. Però ^{mes} m'agrada l' ~~jeure~~ jeure.

Ma. Donchs tu m'estàs enganyant.

(plorica)

Li. No, que de totas maneras
 seré rich, y rich de veras.
 Ma tu rich?

Li. Li.

Ma ; com?

Li. Lirredant!

Ma Donchs jo no vill embolich,
 null la conciencia tranquila,

Li. Fuiq dona, si n' hi ha una pila
 qui embolicant s' han fet rich.
 Ya no's mira'l que dirant
 cuartos, cuartos, ... y ves mei!

(veient qu'ella fa que no)

; Sab's lo que deya un francès?

Lo que no fa tut es l'arjant.

Ma. Ves esperant si no'n ve.

Si. No't donqui aiyò mal de cor,
d'aqui poch tindreu mei or
que no v'è tenir pifre.

La dida sempre'm v'è di
espera y calma, Simon,

perque't vindrà un fortunon

Ma. Vetaqui'l que'm deya a mi.

Si. Tambi la dida?

Ma. Tambi.

Si. Vaya! que'n son d'esperidas!

Ma. Deu ser costim de las didas
lo dir: serieu rickes.

Si.

Potsè.

Ma. Ves si las casualitats
portau a fernos juinta'
los dos som orfais...

Si. Ya, ya.

Ma. Y a Arrius hem sigut criats.

Si. No t' avanso de cap any --

Ma. No hem conegut cap parent...

Si. Y hem viuent al libre vent...

Ma. Y no concepens, qui estrany!

fius ~~qui~~ are qui aqui has vingut
a servi y n' hem parlat.

Si. fuis debiem habè jugat
potse mil cops al. eu-cut!

(riuentre non)

Ma. Y a pa y peip.

Si.

Prou! f'm à, fet!

(abracantla)

(Albert. dim) Simon!

Mar.

Ay si us ha v'it!

Si.

No,

puja la escala.

(anot à unia y i arrento)

Alben dim Simon!!...

Mar.

Que fas! home?

Si.

que?

Ma

Brenpont.

pegantli un perrich y fent

nulis per la porta esquerra)

Si. (Crito!) Que mana seuyó.

=

Escena 3ª

Albert. Simon.

Alber. ¿Que fas? qu'ets sort?

(sense remarcar)

Si. No, fregaba
y fregant tot l'oido i pert.
- ja pot manà D. Albert.

(deixantse de fregar)

Ab. No, no, segueix.

Si. Ah! pensaba...

Alber. Fregant podràs escoltar,
que si un calla diu que otorga.

Si. Això es manxà y tocà l'orga?

(marcant lo fregar y escoltar)

Alb. Donch deiza corre l manpar.

(fentli depar l'avan.)

Per ayo t' enforimis.

Yo crech que ningú t' reganya.

Si. Es qui é bruto ningú m' guanya.

Alb. Ya ho sé, no cal que ho afirmis.

Mes anem a lo que importa:

creyente fiel, tuéu empenyo
en ferte d' un secret duenyo.

Si. D' un secret?

(acostantshi)

Alb. Tanca la porta.

(Simon tonda le del foro)

Assentat. Ya naurás notat
en lo poch temps qui es aquí,

que no estich per bromas.

Si.

Si.

Alb. Qu' estich sempre neguitós,

y que may me veus que rigui.
donchs bueno: tot quant te deigue.

Si. Ho sabreu, nosaltres dos.

Alb. Van casarme per etpar.

Si. Y are, si? *(algun)*

Alb. Ma pobre esposa

tranquilla al ninxo reposa.

Si. Va mori?

Alb. De sobre part.

Tan sols pe'l vil interés

ab ferm llás nos van uui,

y als set mesos.. Vaig fugi!

per no tornari may mes,
Si. Com may mes?

Abb. Lo dit, Simon!
Mes un destorb repentino
que veig teu, en lo destino
que 'm davan al altre mon...

Si. Que l'habiau de mata?

Abb. Vull di a America animal!

Si. Ah! aïxis, pel cas, tant se val
morirre aqui com allà.

Abb. Per un vellau que no ignoro,
torno, y al truca a la porta
de casa, 'm diuen, ja es morta!

Si. Quin disgust!

Abb. ; Pero no 'l ploro!

(tot zech)

perque al obri'l testament,
vaig veure la gran pillada,
per lo seu germà arretglada,
per venjar-se.....

Si. Malament!

Alb. Era esperitista!

Si. Si?

Alb. Y la pena m' imposaba
que si 'l fruit, pobret! buscaba
tot era perdut, per mi.

Si. Com 'l fruit?

Alb. L' fill.. o filla

qu' a mi m' varen ocultà.

Si. Y vostè era 'l pare.

Alb. Escla!

Si. Donchs veu, aipò m maravilla.
Perque, sent voste' casat
y sent ella sa nullé,
morintse toca a voste'----

Alb. M'habiau desheretat!

Euaut lo testament llegia
las dents de rabia m petaban----

Si. Eclai si'l desheredaban.

Alb. Y lo front se m' encenia---

"Vesten, deya- vint anys fora,
tot lo qu' hai fet ten present,
y plé de remordiment
tornarai, euaut signi l' hora,
per pendre part de la herencia,
si es qui abau no t' fa senyal
convertida en pavo Real,

la teva esposa Ignocència.

Lo qui he buscat... Deu ho sab
per veure un judici trít...
y ab tantes bestias que he vist
no m'ha fet la senya cap.

Ignoro si es noya o noy
lo vástag qui al mon vingú,

perque, ¡vingú! va volgué
donarme aquest alegroy.

Ni'l rectó, ni llevadora, --

-- Ni se si'l van dona a clida...

li. Que vá marpa desseguida?

Alb. L'endemà a la primer' hora.

Are he fet posá un reclau

als diaris de Mataró:

al nunci hi fet fè un prego'

dan por menoros... y... veyam.

Si. Y vol dir que'l seu enuyat...?

Alb. Va se un etern enemich.

perque... vamo, jo me enrichi

d' aiyò qui ells han inventat.

no comprents que's pimpleria,
fer creure que l'esperit.

Cuant un es mort bona nit,

s' enterra y santa Maria!

Si. Oh! no ho se si las personas

cuant moran

Alb. ; Perque remugan?

Si. Com que se que las orugas

sempre's tornan papallonas.

Alb. També es cert! Yo vaig maná

fer l'autopsia á ma nullé;

y presentli un dit sense
vaig pensa, aiço t' servirà...
y vaig dirli ab regositj
cuant te tornis bestia, vna.

Si. Donchs abaiç hi ha una gallina
que li falta t' dit del mitj.

Ab. Una gallina?

Si. Novella.

Ab. Negra?

Si. Com una gitana.

Ab. Ab lo cap dret?

Si. Molt ifana.

Ab. Anem a veure si es ella.

correu cap al foro, si nem
ab tota calma; treu lo papé
y baiço al porcell.

Si. Prime dede mirà n'lo tiuch.
" ; gallina! per si convè
matarla: età molt bè.

Al Simon! (de din)

Si. (Calla pimple.) Viuch!

Escena 4^a

Marieta

=

Ma. Sembla qu' ab mi no heu contat,
y l'auo, tout tranquilet
lo fa d'uenyo d'un secret
qu' a mi may me'n ha parlat
A mi, qu' ab veu amorosa
me deya sempre. " Naleta!

ay que t' estimo, Marieta!
 et la noya mes hermana,
 la mes guapa y salameva
 qui en lo mon pot exiti."
 vana, tornam' ho à di.

- y jo ab aquella fallera...
 després dirau.... si es peccat
 fe als amos may cara bona,
 mireu lo pago que in dona.

(plorant)

Ingrat! ingrati, mes qui ingrati
 (tirau las cadira)

Escena 5

Marieta. Simon.

=

Si. Noya! se que l'amo es rich,
busca un fill que no coneix,
y fins ignora ell mateix
si es noy o noya.

(Manants rim dublant)

L' que't dich.

A veure si'l marejem
ja que passa aquest martiri,
si'l tirém al cementiri
nosaltres l' heredarém.

Man. Que dius?

Si. Sabo qu' en aquest mon
no farà mes que pati,
probém de ferlo mori
receptantli algun traïtom.

Ell à tu, sent jo al devant
 + ha dit que t' vol com a filla;
 donchs fes que t' nombri pubilla
 y després...

Ma. Ya avisaraut.

Es di que tu pe'l que's ven
 no mes m' estimas pe'l dot?

Pi. Sempre ho contraversas tot.
 ; Y si à mi m' nombres heriu?

Ma. Tal volta ho conceperà...

(accedint)

Pi. Ya ho portarèiu ab salero.

(dint a Albert)

Albert - ¡Simon! cuita que t' espero!

Mar. No sentis com erida?

Pi.

Ga và!

Donam melindros; venoy!

(Maria les tren del armeri)

si ell mos firmés un escrit
com tu y jo---

Ma.

Te, ves seguit...

Pi. ; Que no fóram ricks!...

(prenut los melindros)

Alb. (dins)

Simon!

Pi.

; Voy!!

ves com crida sense solta?

- Busco'ls melindros!... així,

es com l'hem de femori,

n'estan resolta?

Mar.

Resolta.

; que vol, que't negui a'n'a tu?

y cuant sigui ta nullè.

Ab. Simon! (creuat)

Si. Noy!! que cauonè...

Ab. Uull se teva ò de ningù.

(abrassantse)

Escena 6^a

Dits 'l cartè.

Cart Ave Maria, 'l cartè.

Si. Qui es per l' amo?

Cart Si,

Si. Donchs vinga.

(prenent la carta)

Donali dos cuartos.

Mar.

tinga.

Cont. Abur.

Si. A deu.

(Marieta al veure que li non
se queda la conta li dona una
mirada que ell contesta rient)

Deixem fe.

Escena 7^a

Marieta lugo Jeroni

Ma. Qui es pájaro 'l tal limon!
ave la descubrirá...
Y be! prou que mi' ho dirá:
pobret! si es tau bonachou.

Ger. D. Alberto Barloli?

Ma Aquí viu, ja pot entra.
Geroni!

Ger. Marieta!

Lo on. Ah!

(abraçantse)

Ger. (cambiant de to.)

No'm creya trobarte aquí.

Ma. fa un quart que pensaba en tu.

Ger. Es di, que ni' has conegüt.

Ma Ara hi penso, no erats mut?
qui't va tallá'l tel?

Ger. Ningü.

Era un mut arrematat,
- al menys, tothom i'ho creya.

Mar. Que vols di?

Ge. Tonta, que'l feya
per no habé d'auai à soldat.
ya'm recorda euant eridaba,
di'hent me vèster al dimoni.

Ma. pero jo, sempre m'uponí
poca pena, m'enganyaba?...

Ge. etipó si que no ho pots di.
no't vaig enganyà de re.

Ma. Pero 'm vas prometre...

Ge. que?

Ma. Mira aquest, casarte ab mi.

Ge. Dona, si may te parlaba

(rihent)
Ma. ¿ ab los signos?

Ger.

Vos calla!

que 'ls entenias?

Ma.

Esclà.

y per ço sempre t' mimaba.

Ger.

Veyam si ara 'ls entendràs

(se posa la mà al pit y des-
prés a la boca)

ja que t' habias cregut...

Ma.

Baya un gust de fer lo mut.

Ger.

Pero m' has entès?

Ma.

Veuràs.

Dius que m' estimas.

Ger.

Pabana!

Atipò així, no vol di amor.

(repetint los signes)

Dich: qui estich d'èbil de cor
y no't puch di que tuch gana.
y com qui eras la minyona
de la fonda, y jo un pobret,
te demanaba un plotet
d'algunna coseta bona.

Ma. Mirieu lo troidò! tant loca
d'avior que per ell estaba,
creyent que m' idolatraba...
y tot era per la boca.

Je. Ja veurais, lo meu d'èstij...

Ma. fuig d'aquí, no tens perdò.
veyent la meva passio'
enganyam de mitj à mitj.

Je. Be, perdonem, no ha estat re

y ja t' estimo desd' are.
No ets pas casada?

Ma. No encara.

Je. Ni tens relacions?

Ma. (maquinant) No.

Je. Be.

Ma. (buscant una fugida)

Parau! te veig molt mudat,
y ab la pera,

(estirantli)

qui aixerit!..

; qui t' ha fet aquest vestit?

Je. Unastre.

Ma. Ya mi ho he pensat,

Je. Tot això es fet pel meu cos.

Ma. Si, ja's conseq (que ha estat nou.)

Je. Y'm coue molt be'!

Ma. Be's veu prou

(que'l difunt era mes gros.)

La corbata es elegant.

¿qui es cara?

Je. Macliamament.

Era nova...

Ma. Ya's comprent.

Je. (Tot ho he llogat al eucant.)

Ma. Y donchs qui buscas per qui?

Je. Al teu amo.

Ma. Si, perque?

Je. Aiyo no ho podre sabi
nasta qui ell m'ho outga di.

Ma. Qui es estrany

Je. Ell me demana.

Ma. Ab lo periodich?

Je. Com sabs?

Ma. Y tu ets l'hereu?

Je. Si hi ha'naps

no serà de bona gana.

Se tracta de dar diners?

vingou, ab gust los admeto.

Ma. Y seràs meu?

Je. ; i no prometo!

(per prometre no's pert res.

perque es tanta ma passio...

(abracantla)

Ma. Be, prou; ja m'has convenent.

(repassantlo)

Y vas fer tant temps lo mut
sabent aquesta lissi?

geroni, la sabs molt llarga,
pero ara no m' guanyarai,
la paraula cumplirai...
o la pagarai amarga.

t' has burlat un cop de mi,
pero il segon no'l comporto,
y la idea qui avuy porto...

M. Filla!

(crit d'ris)

Ma. L' amo! vina ab mi!

(en van toro esquerra)

Simon vi ab la galria y galli-
ne y la deiy sobre la taula

Escena 8^a

Albert Simon.

Alb. Vina aquí, perla divina.
 Si'm pogués di una paraula!
 - Deiyala sobre la taula

Si. (Ya estai bé, pobre gallina!)

Alb. Sabes que contemplant-la bé
 se li sembla?

Si.

Si?

Alb.

Del front.

Ya ho pots bé creure, Simon,
 qu' ella es la meva nulli.

(Simon dona melindros a la
 gallina.)

Contestam es la ignocencia?
- Mira, fa en lo cap que si!
Digas, ; perque t vas mori?

(molt minus)

porta, melindros!

ab un eit fora de tò.

Si.

(Paciencia!)

Abb. Si are's pogues transformà!...

Siu. tingui.

(lo melindros)

Abb. Com te cuidarem!...

Calla que ls hi sucarem.

Si. ; ab vi del ranci?

Abb. Y es clà!

; flout es lo teu fill o filla?

perque'l teu jermà Lozoya
may m' ha dit si es noy o noya

Si. Per mi la cosa es sencilla.

Dirigeixis al rector....

Alb. Oh! caram, si aquell fos viu!

Si. De deu costà a n'al arpiu--

Alb. Si es cremat!

Si. Atipò es pitjò!

Alb. , adqui m podre dirigi?

Si parlés, fora sencill,

Angel meu! si es viu ton fill

fes que vingui....

Jev.

Loch aquí!

clret a la porta del foro

=

Escena 9.
Dit. Geroni.

Alb. Ah! (alelat)

Si. (D' hont nert aquest feligre?)

Alb. Et di qui ets tu?

Si. (Que dimoni!)

Ge. Loch jo. (obrint la cantina)

Alb. Com te dius?

Ge. Geroni.

Alb. I com mes?

Ge. No se res mes.

No puch da cap pormenor
dels pares qu' hagi tingut

perque no l' he conegut.

Abb. Vina aqui, fill del meu cor.

Si. (Que llegeixo! potse si!...

To qui alu no vaig da' al drapaire!

jo ni ofego, aire! aire!

soch jo, l' heren!...) (seguint llegint)

Abb. Vina aqui.

Aquesta es ta mare!

Ger. que?

Abb. Vina a contemplarla, vina!

Ger. Com, jo fill d' una gallina?

Abb. Eva dona de prime.

Y com tots m' ho transformeu
cuant morim, i ha declarat
que t' ha mare, i ha tornat

la gallina qui admirèu.

Jen. Mareta de mar estrangas!
(Veyam si aigi pesco l'dot.)

Si. (Cari que creureri no's pot
som trèis!..)

Alb. Eh: De que t'estrangas?

(Veyant lo distret y cregut
que es purque ha vingut
un fill)

Se. (Disimulèu)

Alb. (L'ha fet veni---

Si. Mes-- no porta cap papè
y potè... si molt convé
ni te cédula.

(tot apant lo son)

Alb. Vols di?

Si. Si vol que fassi la proba?

Ger. Marçeta!

(acariciant la gallina)

Alb. Teus poca labia,

Si. Veurà, donchs, preuqui la gabia
y figuis dintre l'alcoba.)

Alb. Aden, noy, torno al moment,
Etich tant emocionat
que... mira, el mateix criat
te donarà el cumpliment.

Vina ab mi, flor purpurina!

Ger. 'Que mi espero?

Alb. Si home, si.

(qui s'podia presumir

qui are neipessi gallina!

(fent caricias à la gallina
entra al cuaito)

Escena 10
Simon Jeroni.

Si.

(inspeccionant à Jeroni)

(No' m sembla gens, probar dich
si te un recort cualsevol.)

Jer. Aquet mestre' m mira molt! -)

Si. Senteu vos, company.

Jer. Ya sech.

Si. D' hont sou fill?

Jer. De Mataró.

Si. Qui nos ho ha dit?

Ger. La dida.

Si. Be,

son batejat?

Ger. Ah! no ho se.

Si. Teniu lo baptisme?

Ger. No.---

(confonentse)

Si. Porteu cedula?

Ger. Tampoch.

Si. Y donchs pe'l mon, com aneu?

Ger. Caminant.

(absentse y caminant)

Si. ? ; Que nos en burlem?

(cremat)

Ger. Vull di, que... (Ya nosi hont sodi!)

Si. Mestre, fent lo seminari
ningū me la pega à mi.

Com es qu'heu vingut aqui?

Ger. Per lo que porta'l diari.

Y com qu'ab la Marieta.

Si. La Marieta?

Ger. La mingona.

Mos estimem molt.

Si. Si! (bona!)

Ge. Ferint aquesta reuoleta
vivrem plens de goig.

Si. (y d'aire.)

(geroni fà un cigarret de
la petaca de robre la tauca)

(Atipò es ser massa atrevit
 no tindran tu mal requit
 fins que vagi vint al drapaire.)
 Mentre! M'heu fet compassió.
 Y aquí, pava entre los dos
 dech dirvos qui abans de vos
 n'han vingut un batalló.
 Pero vos, ... sou mes bon noy
 y nos parlare ab tot l'afecte...
 l'amo aquest, es un subjecte
 qui ha estat vint anys a San Boy!
 En tot li heu de di que si!
 Mediteu si desatina,
 que l'ha dat, qui es la gallina
 sa esposa, que va mori.

Ger. Es di, qui es boig?

Si. Ésclà, home.

; No li heu conegut al vol?

Ger. Atipò si qui es fè un banyol!

Si. Ho habeu de pendre per broma.

Ger. pero'm costarà molt cara!

Per veui fet un mosquit,

ne llogat aquet vestit...

veyan com ho arreglo ara?

Si (Dona!) Be, no passiéu capuros;

vos ave nos queden ab ell.

Si seguim lo meu consell

no nos faltaran quatre duros

sobre tot lo cap seré!

Contesteu a tot que si!

y si nos diu qui heu de mori---
 Je. Què? que? com?

Si. Calieu, qui ell ve.

Escena II.

Dit Albert.

Ab. Simon, no i trede l'ouqua neta.
 Nil cosas li he recordat
 pero eu res m'ha contestat

Si. Veu qui es tant innocenteta!

Ab. Y aquest noy?

Si. Lo qui es fins ara

jo penso qui es ell mateix.

Ab. Fill! mon cor te reconeix.

Verde avuy ja ten un pare.
n'etarai content?

Ger. Ah! si.

Si. (No'l contradiguen,)

Ger. (Ah, no.)

Alb. Que ja nas dinat?

Ger. Si... pero...

Alb. Nada, dinaras ab mi.
Simon, vesten alla diu
mentres ab ell parlaré,
y preguntata a ma nullé
si lo fideus li agradau fins.

Si. No'm fassi di un disbarat!

Alb. Que no far lo que t'he dit?

Si. Vegi, repassi l'escrit,

(mostrantli'l paper)

Abb. que vols di?

Si. No està anotat.

Li sembla si jo aniré
à dir may en cap gallina
si vol la parta mes fina?
aiçò'm fa molt cap de bè!

Abb. Simon!

(enfadat)

Si. Ara estich segü
de presentarli'l seu fill.
La herencia corra perill
y vaig à salvarla. ---
.tú!

Abb.

(Simon se va y tanca la porta
per fora)

Escena 12.

Albert - Geroni.

=

Ab. Be, nos tancea! com hi ha mon
que no compreneu son intent.

Ger. Ha tancat expresament...

Ab. Y prent la clau. tu', simon!

Ves si al pape trobaras (al ballei)
en cap carilla que digui:

euant d'intre a la sala estigui
com un pimple'm tancarà.

Ger. Quina boona me pesada!

(fugint de Albert)

Ab. Juro que la pagarà!

(prend l'escopeta y apunta)

obras o tiro?

Ger.

¿que fa?

Alb.

(posantzeli al derrera)

Alb.

— Fug, qui esta descarregada!

Ge.

Si es per ferli no, corrent.

Alb.

que no m vols obri? ay pillo!

¡mira qui ~~me~~peco el gatillo!

¡que no'l veus? sen va rihent!

Vina, salta pe'l balco.

y sent baix vas ab un salt

a busca el municipal

qui esta de guardia al canto!

— Cuyta que el temps es precio!

(agafa la corda y 'l lliga)

ab la corda anirai bè.

Ger. Pero ---

Alt jo t'arriarè.

Geroni Passa al altu punt del

baloi Ulbut senti la corda y

al fi li escapa)

que pesar! uy! uy! ; Adios!

com si li ferman a las mans y

li deixa,

Ger. (diu) San Antoni.

Alt. ; Pots evidà!

(trayent lo cap al baloi)

; Que t'has fet mal? Eh!

(amutat.)

no'l veig!
 si na caigut dintre'l safreig!

(tira la corda)

Au! te podias ben nega!

Escena 13.

Albert Marieta (ab la cantu

de u Simon)

Mar. Senyo Albert!

(obrint la porta)

Alb. Si etu tau poruch!

(al balcoi parlant ab en

Geroni y li tira'l paletó)

Te, pósat lo paletó.

que ten la clau?

(ab Maria qui entra)

Mar.

Si seuyò.

Miri, miri que li duch.

(entregantli la carta)

Alb. Una carta?

Ma.

Que'n limon

m'ha donat ara mateix

junt ab la clau.

Alb.

Lo gran pillo!

Es ai dir qu'ell ja l'ha obert.

que miro, mon curyat mort!

- Gracias ai Deu qu'es al cel!

germà me'n vaig d'aquet mon

perdonem si't tuch ofès,

la teva estimada esposa

và portà al mon dos noyet.

y una noya! que llegeixo!
 y crech que son vint tots tres!
 De la herencia m vaig fer d'ueyo,
 abandonant a tots ells
 a mans de las sevas olidas...
 que ignoravan lo secret.
 buscats y ls quatre partim
 los sis millons que son meus,
 y ab lo testament va lego:
 tots tres son criats a dreyo;
 y es facil lo reconeixels
 que senya a n als bulquei
 hi habian brodat un angel...

Ma. Un angel?

Ab. "Ab fil vermell.

Mar. . Pare!

Alb. ' tu!

Mar. . Abbrasseme!

tiuch l'àngel al necesser
que'm và da la dida.

Alb. . filla!

tant que t'he buscat, Deu meu!
si al dirte que t'estimava
era ja un avis del cel!

(i abraçau)

Escena II.

Tit. Geroni

Ger. . Avant vingau abraçadas!

Alb. Si es ma filla

Ger. Com?

Alb. Son tres!

y jo ho tinch de regoneixe
per medi d' un angelet...

Ger. Que diu? al escapulari

(trayentse l)

ne tinch un del meu bulqui.

Alb. A veure? fill del meu cor!

(abronati tots)

Ger. Pare!

Alb. y donchs l' tercer?

Exceua ultima.

tots.

Sim. Pare!

(venit ab un draps)

Alb. ; qu'è colto?

Li. Los brasson!

To soch vostre fill; mirèu!

Alb. L' ùltim angel, gràcias,

(abrazant los) gràcias!

Li. Eh di, que som?

Ma. Germanets!

Pare! deid' avuy----

Alb. Tot gloria.

Ger. Això es un voler de Deu!

Alb. Vint anys que'n buscava un.

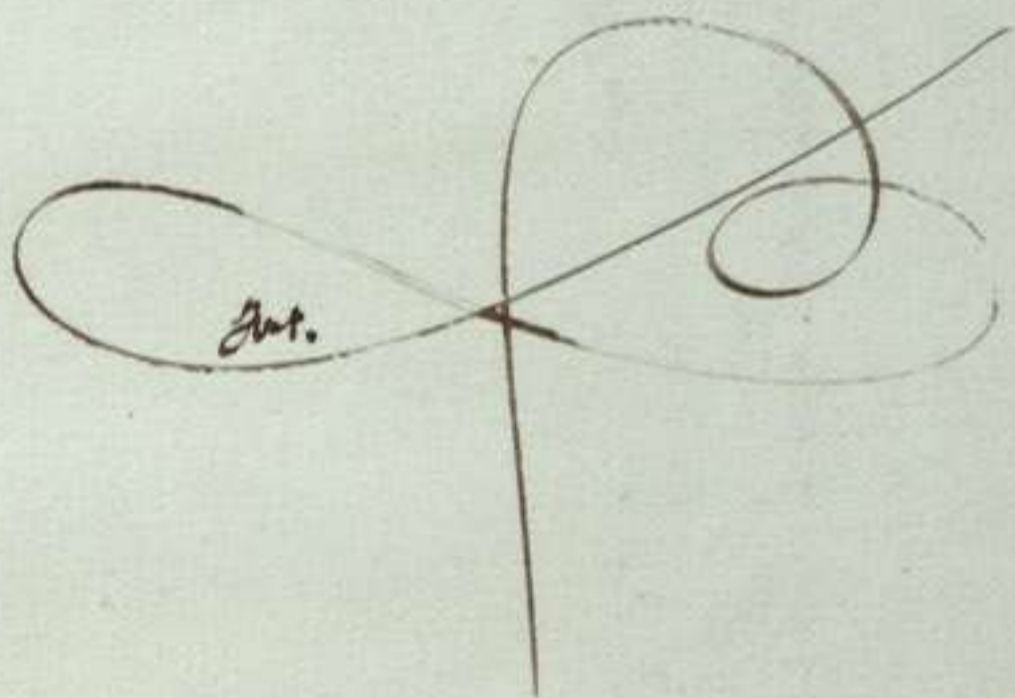
Ma. Y al ùltim n' ha trobat tres!

Li. Los tres som regoneguts

(adelantantse al publicu)

per medi dels angelets,
sols falta ara, feus coneixe,
si l'ha agradat lo juguet.

Ant.

1845

Received of the
Hon. Secy of the Navy
the sum of \$1000

for the purchase of
land for the use of
the Navy

at the place
called

at the place
called

at the place
called

at the place
called

at the place
called

at the place
called

at the place
called